

Setkali jsme se na kurzu VEDOUČÍCH MINISTRANTŮ...

Potřebuje vedoucí ministrantů nějaké zvláštní vzdělání, aby mohli vést ministranty (a ministrantky)? Nutně ne. Ale mnozí se k tomuto poslání rádi nechají inspirovat odborníky či zkušenějšími kolegy.

A tak se sešlo 28 současných a třeba i budoucích vedoucích ministrantů farností brněnské diecéze. O druhém říjnovém víkendu se tak mládežnické centrum MAMRE v Osově Bítýšce zaplnilo (nejen duchem) mladými lidmi od 13 do 47 let. Už páteční večerní modlitba ukázala, že mezi nás zavítal i Duch Svatý. Krásné modlitební společenství v setmělém kostelíčku za plápolajícího svitu plamene rozžatého paškálu nás úžasně spojilo.

Studené sobotní ráno nabídlo brzkou, a hlavně dobrovolnou rozčivku, na kterou samozřejmě kromě dvou vedoucích nikdo nedorazil. To asi ani nebylo překvapení. Nicméně o půl hodiny jsme už téměř všichni slavili společnou mši svatou, kterou jsme otevřeli náš sobotní program. Po snídani za námi dorazil profesionální kouč Ondřej Šídlo, který se zaměřil na komunikaci, kterou vedoucí nezbytně potřebují při vedení svého kolektivu. Prakticky celé dopoledne bylo plné diskuzí a konkrétních příkladů, snad každý se zapojil! Obohatili jsme tak jeden druhého o zkušenosti, které každý z nás ve své ministrantské službě nasbíral. Bylo ohromné zažít školitele, který dobře rozumí svému oboru a současně je (už velkým) ministrantem.

Po dobrém obědě následovala procházka na čerstvém vzduchu a po ní workshop, tentokrát s Jožkou Nehybkou, pedagogem salesiánského centra Salesko. Ten se zaměřil na ministrantskou schůzku a tahal z rukávu jednu osobní zkušenost za druhou. Dal také prostor ostatním, především však nabídl spoustu cenných rad, vlastních pedagogických pomůcek a pěknou řádku ministrantské literatury. Z diskuze vyplynul zájem o sdílení konkrétních her, které pomáhají rozvíjet společenství, ale i osobní doved-

svými LED světýlky travnatou hrací plochu, nevěřili byste, jak to pomohlo!

Oficiální program jsme ukončili společnou modlitbou v kostelíku, kde jsme se při růžencovém desátku přimlouvali za povolání jednotlivých ministrantů, ale i za kněžská povolání z našich řad. A protože se mezi námi vyklubal jeden mladý, ale zkušený varhaník z Lanžhota, zažili jsme zcela spontánní rožnátní Boží chválu s upřímným zpěvem snad všech účastníků. Na tyto okamžiky nepůjde zapomenout... A protože byla noc ještě mladá, sesbírali se mezi námi hudebníci, narychlo poskládali kapelu, a ta nám do půlnoci vyhrávala křesťanské hity, ale třeba i gottovky.

O nedělní rozčivce se opět nebudu rozepisovat, avšak mše svatá spolu s místní farností byla velmi slavnostní: s diecézním praporem, průvodem s křížem a kadidlem, dokonce kázal i náš jáhen. Po mši svatě jsme probírali organizaci různých akcí a aktivit pro ministranty. Kromě teorie došlo i na praktické cvičení, kdy pět týmů předvedlo přípravu svých vlastních akcí. Byl jsem ohromen, jak zodpovědně k tomu kluci přistoupili. Mám z nich velkou radost, protože vidím, jaký v nich máme skvělý potenciál.

Po obědě jsme se už jen rozloučili, vyfotili a popřáli si hodně zdaru. Na cestu nám požehnal otec Jiří Janalík a vyslal nás do našich farností. Duchu svatý, neopouštěj nás a provázej nás ve všem, co pro ministranty děláme!

Děkuji Bohu i všem, kdo kurz připravili. Ale hlavně všem, kteří se o tomto víkendu stali Božími nástroji.

Foto: František Kroužil

Schody do nebe II

Píše Zbyněk Pavieský
Kreslí Czina

Pokračování příště.